

gerne have belyst. For her er man i en anden situation, en principielt anden situation: For at drive sit erhverv er man forpligtet til at bo netop dér. Man har ikke det frie valg, som man har i de tidligere eksempler, jeg har skitseret.

Om ministeren vil besvare det nu eller efterfølgende, må ministeren selv vurdere, men jeg er meget interesseret i at få dette nøje undersøgt. Og her mener jeg, at der i hvert fald kan være behov for et ændringsforslag, men hvordan det nærmere skal udformes, hvis vi har brug for det, må afhænge af de svar, jeg får på dette konkrete spørgsmål. Jeg mener, man sagtens helt kan tilslutte sig alle de andre principper, men i givet fald her komme med et ændringsforslag. Det er altså en meget, meget lille gruppe, det kan måske dreje sig om 10 personer eller 30, jeg ved det ikke. Men jeg ser bare et principielt problem, og jeg synes, det vil være kedeligt, hvis denne rigtige lovgivning bliver skæmmet af, at der er nogen, som er i en principielt anderledes situation, og som så bliver ramt urimeligt.

Kim Behnke (FRI):

For os, der holder af Danmark, kan det jo forekomme nærmest uforståeligt, at der sidste år var et par og tyve tusind danskere, der valgte at forlade de danske himmelstrøg til fordel for at bo et andet sted. Hvorfor gjorde de det, og hvad for en type personer er det, der fravælger Danmark til fordel for at bo et andet sted?

Ja, går man ind og gransker lidt i det, viser det sig jo meget ofte, at det er personer med betydelige formuer, personer med erhvervsindkomster og personer, som i øvrigt, hvis de bliver under danske himmelstrøg, så oplever en meget voldsom beskatning.

Jeg hører til dem, der synes, det er ærgerligt, at vi ikke beholder de gode skatteydere i Danmark og med en lidt lavere beskatning får penge i kassen også fra dem, frem for at de fravælger Danmark og i stedet slår sig ned i Sydfrankrig eller et andet sted og så gavner de lokale pengekasser dér.

Så bliver det fremført i nærværende forslag, at man ønsker lighed for loven. Ja, men lighed for hvilken lov? Princippet burde være sådan, at beskatningen bliver betragtelig mindre i Danmark, sådan at høj som lav oplever, at der er en vis rimelighed i tingene. Men sådan er det jo ikke i dag. Næ, tværtimod er vi ofte i den situation, at vi skal holde særlig debat om, hvad vi nu gør ved vores herregårde, fordi de forfal-

der. Og svaret er: Jamen vi har jo taget alle pengene, så der ikke er mere at bruge til at istandsætte for. Folk med store, betydelige huse oplever gigantiske værditab, må sælge deres huse, ikke gennem ejendomsmæglere, men nærmest på auktioner, fordi der ikke er nogen, der har råd til at overtage dem.

Det undrer vi os over, og det ærgrer vi os over, for disse arkitektoniske perler og kulturværdier står så mere eller mindre og forfalder. Så glæder vi os, når endelig et advokatfirma eller andre flytter ind og gør det hele til en erhvervsmæssig ejendom.

Men sådan skal det jo ikke være at bo i Danmark. Det skal ikke være sådan, at vi alle sammen skal bo i ens små, grå huse som en eller anden socialdemokratisk standard. Det bør være sådan, at der også er plads til, at der er nogle, der har mange penge. Jeg vil gå så vidt som til at sige hurra, når der er nogle, der har mange penge, for det er som regel tegn på, at de har gjort en god og samfundsgavnlig indsats.

I det her forslag bliver der så talt om, at man vil bruge en såkaldt formodningsregel. For mig at se er det lige så ubehageligt som dengang, man i dansk skattelovgivning indførte begrebet fiktion. Det var også, fordi man erkendte, at alle regler sådan set var overholdt, men så indførte man en eller anden form for omvendt bevisbyrde, hvor man gik ud fra, at folk jo nok var svindlere, medmindre de kom og lagde bilagene på bordet. Det synes vi ikke er særlig sympatisk, så alene det er nok til, at vi ikke bryder os om forslaget.

Men ser vi så på denne retfærdighed, der skal gøre sig gældende, og som specielt venstrefløjens er så optaget af, ja, så kan det undre os, at man ikke tilsvarende er optaget af, når fagforeninger for ubeskattede midler, som folk har betalt og haft skattefradrag for, køber sommerhuse og udlåner dem til deres medlemmer for symbolske beløb, der knap nok dækker el- og vandregningen, at sørge for at få dem gjort beskatningspligtige.

Den del af det vil jeg bruge udvalgsarbejdet på at få nærmere undersøgt, også de steder, hvor puljer af uafhængte feriepenge osv. bliver brugt til at købe sommerhus for, som den særlige udvalgte kreds omkring kommunaldirektøren så kan benytte sig af mere eller mindre til næsten ingen betaling. For hvis man er så optaget af at svinge øksen, som tilfældet er med det her forslag, ja, så må det selvfølgelig også